

[Socialministeren.]

Så spørger det ærede medlem hr. Søren Andersen og det ærede medlem fru Clara Munck, om det nu alligevel er den rigtige vej, om vi, hvis man er bagefter på det punkt, så ikke kunne forhøje beløbet for hele pensionsgruppen og kalde det hele fuld folkepension. Det vil altså sige, at de, der har indtægter, eventuelt betydelige indtægter, ved siden af, skulle have en forhøjelse, fordi den nuværende pensionsgruppe er kommet bagefter. Det ville koste mange penge — det kan man hurtigt skønne sig til — men desuden ville det efter min mening heller ikke være socialt rimeligt. Jeg tror, det er rigtigt, at vi retter op her og gennemfører pensionstillægget.

I øvrigt vil jeg om dette tillæg sige, at jeg tror, det efterhånden vil få mindre betydning, end man tillægger det i øjeblikket, fordi det efterhånden vil være mere og mere almindeligt, at folk i den alder har pensions-tillæg af den ene eller den anden art ved siden af, pensionsordninger o. s. v., og at pensionstillægget, som vi nu gennemfører, derfor mister tilsvarende i betydning. Så meget tror jeg jeg skal sige om det. For øvrigt vil jeg gerne pege på, at i et land som Sverige, der har haft fuld folkepension uden indtægtsregulering i mange år, har man også tillæg, som er indtægtsregulerede, nemlig „bostadstillæg“.

Jeg vil gerne gøre en speciel bemærkning til det ærede medlem hr. Søren Andersen, der stillede spørgsmålet om pensionstillægget op således: er det tillæg rimeligt og forsvarligt i den nuværende situation? — samtidig med, at det ærede medlem mener, det er rigtigt, at dette tillæg indlægges i den fulde folkepension til fordel for alle. Skulle det være mere rimeligt, økonomisk set, i den nuværende situation at forhøje udgifterne ganske betydeligt, specielt til fordel for dem, der ligger øverst på skalaen? Det tror jeg nok at det ærede medlem hr. Søren Andersen skulle spekulere en lille smule over, når det ærede medlem samtidig taler om, at vi udsteder en veksels og spørger om, hvordan vi vil få den betalt.

Det andet spørgsmål, som har været særlig fremme, er problemet med indekstrak-terne og spørgsmålet om, hvorvidt det er berettiget, at vi foretager et fradrag i den fulde folkepensions grundbeløb, hvis en

pensionist har en indekstrakt. Nu vil jeg gerne sige, at den foreslåede § 5, stk. 5, ikke er ny, bestemmelsen er omredigeret, fordi vi gerne ville have den forenklet, hvilket vil gavne dem, der skal arbejde med dette, dem, der skal tegne kontrakterne, og administrationen i det hele taget.

Indekstrakter indførtes i forbindelse med bestemmelserne om mindstebeløbet i folkepensionsloven i 1956; da blev det samtidig indføjet i loven, at der skulle foretages et fradrag i folkepensionens grundbeløb, når indekstrakterne kom til udbetaling. Det står i den nugældende lov, og det er det, vi foreslår forlænget.

Jeg havde indtryk af, at de ærede medlemmer havde den opfattelse, at det var en ny paragraf, vi kom med; det er det ikke. Jeg tror, det var det ærede medlem hr. Iver Poulsen, der på det kraftigste protesterede over for denne bestemmelse, fordi den — som han sagde — var fuldkommen uforenelig med den fulde folkepension. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at der ikke er tale om, at der foretages fradrag for det, den pågældende selv har opsparet på sin kontrakt; det er end ikke det fulde reguleringstillæg, som staten betaler, der fradrages; det er en del deraf. Begrundelserne for at opretholde det er to; for det første gennemfører vi en fuld folkepension, der er pristalsreguleret, som staten over sine skatter eller bidrag på anden måde skal skaffe; og for det andet pristalsregulerer vi indekstrakterne, hvilket vil sige, at man vil komme ud for en dobbelt dækning for disse beløb, og det mener vi ikke er forsvarligt, når vi ser på, hvilke økonomiske konsekvenser det har. Det er beregnet i finansministeriet, at hvis man regner med 100.000 indekstrakter om året lagt oven på dem, vi har nu, frem til 1972, når de kommer til udbetaling, så vil vi, hvis vi kapitaliserer statens forpligtelser, komme op på et beløb mellem 5 og 6 milliarder kroner, og det er jo en ganske alvorlig belastning for staten, man her er gået ind i. Ud fra et forsigtighedssynspunkt og også ud fra det retfærdighedssynspunkt, at man vel ikke skal skaffe dobbelt dækning for visse grupper, har vi ment, at vi bør fastholde det, som vi blev enige om i 1956, da vi indførte indekstrakterne.

Jeg vil også gerne føje til, at det jo ikke